

NHU CẦU CỦA TIỀN TRUYỀN GIÁO TRONG THIÊN NIÊN KỶ MỚI

Những phương pháp và cách tiếp cận truyền giáo của 20-30 năm về trước đã không còn đạt hiệu quả cao trong thế giới ngày nay như trong quá khứ. Làm thế nào chúng ta có thể nâng cao hiệu quả trong việc làm chứng nhân cho người khác?

Mục sư Giáo sư David Geisler



... nếu xem xét Kinh thánh Tân ước, một người có thể thấy rõ ràng rằng Chúa Giê-xu và các môn đồ sử dụng những loại câu hỏi và cách tiếp cận khác nhau tùy thuộc vào cách nhìn của độc giả mà họ muốn hướng đến.

Thế giới mà chúng ta đang sống ngày nay luôn biến đổi một cách nhanh chóng và điều không may là phần lớn các sự biến đổi đó không theo chiều hướng tốt hơn. Đó là sự khác biệt so với thời cha mẹ chúng ta sống và có thể khác biệt với thế giới của con cái chúng ta. Kết quả là, những sự thay đổi đó đang vang lên hồi chuông báo động.

Nhà biện giải học Cơ đốc, J.P. Moreland nói, “Khi chúng ta bước vào thế kỷ 21, nó không dẫn các nhà khoa học phân lực đến chỗ nhận ra rằng toàn thể nền văn hóa của chúng ta trong tình trạng rối loạn. Chúng ta đang ở trong tầm ngắm của nòng súng đã lên đạn và không còn có khả năng hành động như thể đó là một cái súng không đạn”¹

Thế giới chúng ta đang sống ngày nay có thể được mô tả với các đặc điểm như sự khước từ thuyết tuyệt đối, một sự hoài nghi tôn giáo sâu sắc, một sự lãnh đạm thờ ơ, hoặc hoàn toàn chối bỏ lẽ thật khách quan. Vì thế, cách nhìn này tạo ra những khó khăn trở ngại cho chúng ta trong lãnh vực truyền giảng Tin lành. Những phương pháp và cách tiếp cận truyền giáo của 20-30 năm về trước đã không còn đạt hiệu quả cao trong thế giới ngày nay như trong quá khứ. Ngày nay, dường như người ta ít quan tâm đến những phương pháp đơn giản trình bày lẽ thật Tin lành. Do đó, Cơ đốc nhân ngày nay nhận ra rằng cách tiếp cận của họ trong việc truyền giảng tin lành bị

giới hạn trong một mức độ nào đó. Một trong những sinh viên thần học trước đây của tôi, người làm chứng cho các sinh viên trong các trường đại học tại Singapore nói rằng, “Là một thành viên trong chiến dịch Campus Crusade, tôi được huấn luyện sử dụng phương pháp Bốn Định luật thuộc linh và một số kỹ năng biện giáo, nhưng tôi gặp khá nhiều khó khăn khi trao đổi với họ trong quá trình là chứng. Khi người ta tỏ ra rằng họ không quan tâm, tôi chỉ có thể hỏi họ lý do và mời họ tham dự buổi học Kinh thánh mang tính chất truyền giảng hoặc chia sẻ kinh nghiệm cá nhân của tôi mà thôi”

Vì thế, tôi tin rằng việc quan tâm đến giai đoạn tiền – chứng đạo hoặc huấn luyện về đối thoại chứng đạo (biện giải) là một nhu cầu đáng quan tâm nhiều hơn trong việc nâng cao hiệu quả trong việc chứng đạo cho người khác trong thế giới ngày nay². Giờ đây, nếu việc truyền bá tin lành là trồng những hạt giống tin lành, tiền – chứng đạo là việc cày xới mảnh đất mà hạt giống sẽ được gieo xuống (1 Côr. 3:6). Chứng đạo mang tính đối thoại khơi ra những hiệu quả trong việc kết hợp những bằng chứng Cơ đốc thuyết phục và những cuộc đối thoại chứng đạo hàng ngày với các thân hữu thông qua các cuộc đối thoại tương tác.

Trong thế giới chúng ta sống ngày nay, Tiền – chứng đạo là bước quan trọng Cơ đốc nhân cần học biết vì mảnh

đất của tâm lòng và tâm trí của con người có thể chưa màu mỡ tới xấp xỉ để gieo hạt giống tin lành xuống. Hãy dành ít phút suy nghĩ về cách những người thuộc các niềm tin khác với chúng ta tiếp nhận quan điểm chân lý tuyệt đối của chúng. Cả những người ở Tây Âu và Đông Âu có thể đều cho rằng trong phương diện nào đó là sự kiêu căng ngạo mạn, tư tưởng bảo thủ, hoặc thậm chí là sự cố chấp khi chúng ta, Cơ đốc nhân, cho rằng chúng ta “nhận biết lẽ thật”. Và có thể với một số người, họ xem niềm tin Cơ đốc của chúng ta là sự vô lý, đáng nghi ngờ, mù quáng.

Kinh thánh cảnh báo chúng ta về thời điểm này sẽ đến. Sứ đồ Phaolô nói trong II Timôthê 4:3-4 rằng “...vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền.”

Do đó, trong tân thiên niên kỷ này, chúng ta cần xây dựng chiếc cầu tiền – chứng đạo - những nỗ lực để tiếp cận con người, đặc biệt là với những người có những thế giới quan khác với chúng ta. Điều này đặc biệt quan trọng vì trong thế giới ngày nay, sứ điệp Tin lành có thể dễ dàng được giảng ra nhưng không luôn dễ dàng tạo được sự quan tâm. Một cách chắc chắn, chúng ta có thể hiểu tại sao một số có thể thờ ơ với “Tin lành” của Cơ đốc giáo nếu họ không nhận ra rằng có những “tin xấu”. Nhà văn hóa nhân loại học Gene Veith chỉ ra rằng “Thật khó để rao truyền về sự tha

¹ J.P. Moreland, *Love your God with all your mind* (Colorado Springs: Navpress, 1997, 21

² Xem website www.meeknessandtruth.org, Conversational Apologetics

... việc quan tâm đến giai đoạn tiền – chứng đạo hoặc huấn luyện về đối thoại chứng đạo (biện giải) là một nhu cầu đáng quan tâm nhiều hơn trong việc nâng cao hiệu quả trong việc chứng đạo cho người khác trong thế giới ngày nay.

thứ tội lỗi cho người tin rằng họ không có tội lỗi nào cần được tha thứ. vì đạo đức có tính tương đối”³. Số lượng những người ngoại đạo (không phải là cơ đốc nhân) xem sứ điệp của chúng ta là không thích hợp hoặc ít ra là không có cách nhìn nào là tốt hơn cách nhìn khác đang gia tăng. Kết quả là, điều này khiến cho nhiệm vụ truyền giáo của chúng ta càng trở nên khó khăn hơn bao giờ hết.

Tại đây, một số người có thể xem điều này như thể vắn nạn “Tây phương”, chắc chắn không phải là vắn nạn của Cơ đốc nhân ở Đông phương này. Thật đáng tiếc, cơn sóng của hậu hiện đại đang chuyển hướng từ Tây sang Đông và sẽ nhanh chóng hủy phá bờ Tây bằng những tác động mang tính hủy hoại. Nhà biện giáo Cơ đốc Ravi Zacharias nói rằng, “Quý vị đang sống trong một thời mà phương Tây đang hướng đến những điểm tương đồng với Đông phương và Đông phương đang lạng lẽ bắt chước Tây phương”⁴. Một minh họa về một sinh viên trước đây của tôi tại trường Thần học Đông Á, nguyên là một nhân viên của trường chuyên nghiệp tại một hội thánh ở Singapore, gửi cho tôi một email khẩn cấp về những khó khăn của cô ấy trong việc làm chứng cho các sinh viên trường:

“Ồ hiền sinh viên không cho rằng có một tiêu chuẩn đạo đức đúng – sai. Thay vào đó, họ tin rằng điều này tùy thuộc vào từng cá nhân. Có nghĩa là họ không nắm giữ một chuẩn mực

chung đúng sai, nhưng cảm thấy rằng mỗi người có chuẩn mực riêng và khác biệt so với người khác. Cá nhân mà nói, tôi cảm thấy tuyệt vọng như thể không có cách nào tiếp tục đưa cuộc đối thoại đi xa hơn. Điều này cũng giống như nói rằng, món ăn này ngon đối với tôi nhưng có thể không ngon đối với bạn. Họ chuyển chuẩn mực đạo đức thành quan điểm mang tính cá nhân”

Trong một phương diện nào đó, cô ấy cũng đề cập đến điều không ai mong muốn: “Tôi nhận ra rằng tôi bị lung lay. Không phải về đức tin của tôi, nhưng về việc làm thế nào để trả lời những câu hỏi nhu thế này.” Ồ hư thế, nếu chủ nghĩa hoài nghi, chủ nghĩa đa nguyên, suy nghĩ hậu hiện đại được thể hiện trong các trường đại học ở phương Đông ngày nay, thì câu hỏi chúng ta cần phải trả lời là: Liệu hội thánh ở phương Đông có sẵn sàng để đối diện với những ảnh hưởng tương tự khi quan điểm hậu hiện đại tác động đến cách suy nghĩ của con người tại đây?”

Vì thế, để có thể tiếp cận được những người chịu ảnh hưởng của chủ nghĩa đa nguyên và suy nghĩ của chủ nghĩa hậu hiện đại, đặc biệt là những người không sẵn lòng để nghe những lẽ thật về Chúa Giê-xu, chúng ta cần có cách tiếp cận khác. Chúng ta cần trở nên giống như con cháu Ysaca trong Cựu ước, những người hiểu biết thì giờ mà họ đang sống và biết những việc họ nên làm (I Sứ ký 12:32). Thực tế, tôi tin rằng điều này thật sự có ý nghĩa trong những tình huống cụ thể, chúng ta cần đặt ra những câu hỏi với những người bạn thân hữu của chúng ta trong những cách mà cho

phép họ tự chạm trán với lẽ thật và qua đó giúp họ tự đánh giá những ưu điểm của niềm tin mà họ đang dựa vào. Vì thế, chúng ta cần giúp họ xây dựng những cây cầu đến với Tin lành, phần lớn dựa vào sự chia sẻ niềm tin lẫn nhau (I Côr. 9:22)

Đây không phải là cách tiếp cận duy nhất, quan sát Kinh thánh Tân ước, một người có thể thấy rõ ràng rằng Chúa Giê-xu và các môn đồ sử dụng những loại câu hỏi và cách tiếp cận khác nhau tùy thuộc vào cách nhìn của độc giả mà họ muốn hướng đến. Thực ra, Chúa Giê-xu là một giáo sư đứng đầu về đặt câu hỏi. Ví dụ, khi một vị quan trẻ hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm chi cho được sự sống đời đời?” Chúa Giê-xu trả lời, “Sao người gọi ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành, là Đức Chúa Trời” (Luca 18:18-19). Khi thân tể lễ cả và thầy thông giáo hỏi Chúa Giê-xu về bởi quyền phép nào mà ả gài làm những điều này, Chúa Giê-xu hỏi họ, “Phép báptem của Giăng đến bởi trên trời hay là bởi người ta?” (Luca 20:2-4).

Chúa Giê-xu cũng biết về những giá trị của việc cho phép người khác tự chạm trán với lẽ thật. Ví dụ, khi Chúa Giê-xu nói chuyện với người đàn bà bên giếng nước trong Giăng 4, ả gài không hề nói điều gì để chỉ về kết quả ngấm đê như “hãy trở về, nếu không người sẽ gánh chịu hậu quả”. Thay vào đó, ả gài đặt câu hỏi mang tính khêu gợi những suy nghĩ và khêu gợi sự tò mò. ả gài phán với bà rằng, “uống nước ta sẽ cho thì chẳng hề khát nữa!” (Giăng 4:14). Chúa Giê-xu cũng nhận biết rằng đôi lúc việc phán với con người về một điều gì đó một cách trực tiếp không phải là cách tốt

³ Veith, *Postmodern Times: A Christian guide to contemporary Thought and Culture* (Crossway books, 1994), 16

⁴ Ravi Zacharias and Kelvin Johnson, *Giê-xu among other Gods* (à ashville: W Publishing Group, 2000), 11

nhất. ả hiểu lần trong chức vụ của ả gài, Chúa Giêxu đã dùng những câu chuyện ẩn dụ để đề cập đến điều mà không phải mọi người đều có thể hiểu cách rõ ràng (Math. 13:11). Chúa Giêxu biết rằng việc chia sẻ tất cả những gì chúng ta biết không phải luôn là cách tốt nhất. Vào những ngày cuối của chức vụ trong Giảng 16:12, Chúa Giêxu phán với các môn đồ rằng “Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa, nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi”

Chúa Giêxu và các môn đồ hiểu rõ giá trị của việc biết quan điểm của những người họ muốn chia sẻ và xây dựng những chiếc cầu đến lẽ thật từ những quan niệm đó. Ví dụ, khi Chúa Giêxu chữa lành người bại trong Mác 2:1-13, ả gài biết rằng người Pharisi tin rằng chỉ có Đức Chúa Trời có thể tha thứ tội lỗi (c 6-7). Vì vậy, ả gài phán với người bại, “Vả, để cho các ngươi biết Con người ở thế gian có quyền tha tội, thì ả gài phán cùng kẻ bại rằng, ‘Ta biểu ngươi, hãy đứng dậy, vác giường đi về nhà’” (c. 10-11).

Sứ đồ Phaolô đã có cùng một cách nhìn trong khi ông trao đổi với người

khác. Ví dụ, Công vụ 28:23, cách Phaolô tiếp cận với người Giuđa và những người Hy Lạp kính sợ Đức Chúa Trời là giúp họ nhận ra rằng đời sống và sự chết của Chúa Giêxu là sự ứng nghiệm của Kinh thánh Cựu ước - điều mà họ tin. ả hưng, khi Phaolô giảng giải cho những nhà triết học về phái Epicuriens và phái Stociens (nhân văn học và đa thần giáo) trong Công vụ 17:22-29, ông sử dụng các tiếp cận khác. Cách tiếp cận của ông ở đây trước tiên là đề cập đến niềm tin sai lạc của họ về Đức Chúa Trời và không tin vào Chúa Giêxu. Vì thế, điều đặc biệt quan trọng là chúng ta cũng cần phải lựa chọn phương cách tiếp cận tốt nhất để thu hút cho được sự lắng nghe của những người mà chúng ta muốn chinh phục (I Côr. 9:22)

Vì có những vấn nạn mà chúng ta đối diện ngày nay trong việc chứng đạo, việc học hỏi làm thế nào để thực hiện công tác tiên - chứng đạo là một điều bắt buộc cho chúng ta ngày nay. Về ngôn ngữ thánh kinh điều này có nghĩa chúng ta cần đổ rượu mới vào bầu mới để có thể chinh phục được những người hoài nghi, đa thần và hậu hiện đại trong thời đại chúng ta (Math. 9:17). Do đó,

chúng ta cần xem xét lại cách tiếp cận của chúng ta trong việc truyền giáo và xem xét cách cẩn thận vai trò của việc nhận xét trong việc đặt những câu hỏi mang tính kêu gọi những suy nghĩ, để chuẩn bị mảnh đất của tấm lòng và tâm trí người nghe hầu giúp họ mở lòng hơn cho việc tiếp nhận hạt giống tin lành. ả hưng để đạt được điều này, chúng ta cũng cần phải xem xét đến vai trò quan trọng mà những bằng chứng cơ đốc có thể và cần phải thể hiện trong quá trình chứng đạo.



Mục sư giáo sư David Geisler đã phục vụ trong mục vụ với các hội thánh và trường học đa hội thánh. David và gia đình ông đã chuyển đến Singapore để xây dựng mô hình tiên-chứng đạo cho Cơ Đốc nhân ở các nước Châu Á. Sở thích của David là đưa vợ và con gái ăn tối.

TRÍCH DẪN

“Truyền giáo không phải là một công việc chuyên nghiệp cho số ít những người được đào tạo, nhưng thay vào đó là một trách nhiệm không hề dứt của mỗi một người thuộc về công ty của Chúa Giêxu.”
Elton Trueblood